

שידדדו רצחה את אשדו והתאבדה

הרחוב: „אתה שקרן! אתם משקרים אותי!
אני נוסע לארץ.” ככה, כמו שאני, בלי
מיוודות ובלי דרכון, נכנסתי למונית ו-
נסעתי לשדה-התעופה היתרון.
פיני עלה לבית, הוא התקשר עם מי
שהתקשר ובהיתרון כבר התינו לי ישראלים
שהרגיעו אותי. בינתיים כבר הגיעו פיני
וגינה לשדה-התעופה עם הדרכון שלי,
ואנחנו המתנו למטוס שיקח אותנו לארץ.
אני יושב כבר כמה ימים בבית, בלי יעל,
ולא מצליח לעכל מה שקרה. כדי להבין
מה גודל האסון, צריך היה להכיר את יעל
ואת היחסים שבינינו.
אני מבוגר מיעל בהרבה שנים. היא גם
לא אשתי הראשונה. הייתי נשוי לפנייה

אחרי שהתחתנו התחיל להיות ברור
גם להורים שלי, כמו לכל אחד מה-
חברים שלנו, שאין אשה מאושרת כמו
יעל ואין בעל מאושר כמוני. התנהגתי אל
יעל כמו אל מלכה. היא היתה המלכה שלי.
יעל אף פעם לא הציתה סיגריה בעצמה.
אני תמיד הייתי ממחר להצית לה אותה.
כל מה שהיא רצתה — קיבלה. כאשר
התחתנו קניתי סט של רהיטי סלון. הלכתי
לקנות אותו עם אדריכל, חבר שלנו. כשר
הרהיטים הגיעו הביתה יעל אמרה שהיא
ראתה רהיטים אחרים. אני לא פתחתי את
הפה. מכרתי את הרהיטים שקניתי יום
קודם בהפסד, וקנינו את הרהיטים שרצתה.

בשבוע הרצח חל יום הנישואין השני שלנו. הזמנתי מקום במיסעדה סיניח וקניתי ליעל ענק ביניים

עוד לפני שהיה למלכה הוזר רשיון-נהיגה.
באתי הביתה והנחתי על השולחן מפתחות
של מכונית חדשה. בצבע אדום, כפי ש-
חלמתי. אני נתתי לה כל מה שהיא רצתה.
אף פעם לא התביישתי בכך. מי שהכיר
את יעל והכיר את האהבה שלנו הבין כי
זה יותר טבעי שיעל תקבל את הכל.
כשהתחתנתי עם יעל ידעתי שאני מתחתן
עם האשה-הכי-יפה-בעולם, עם אשה נה-
דרת, או יותר נכון עם ילדה נהדרת שיש
בה הכל: גם יופי, גם חוכמה, וגם רג-
שות, אבל בלב חשבתי אז, שבטח כל
החיים שלי אני אוכל אפונים מקופסות.
אך יעל התגלתה כעקרת-בית למופת.
האוכל שהיא היתה מבשלת היה יותר טוב
מאשר במיסעדות הכי מעולות בעולם.
היא תמיד ידעה מה אני אוהב ומה
מתחשק לי באותו היום. הבית היה בית
חס, תמיד מלא אנשים. תמיד היו מאו-
שרים כאן והיה להם טוב. יעל פשוט
הצליחה להעביר מהאהבה שלנו גם לאנשים
אחרים, כדי שיהיה להם נוח. יש לנו חברים
שהיו באים הגה כל יום. החברות של
יעל והחברים שלי, כולם הפכו כאן ל-
מישפחה אחת גדולה.

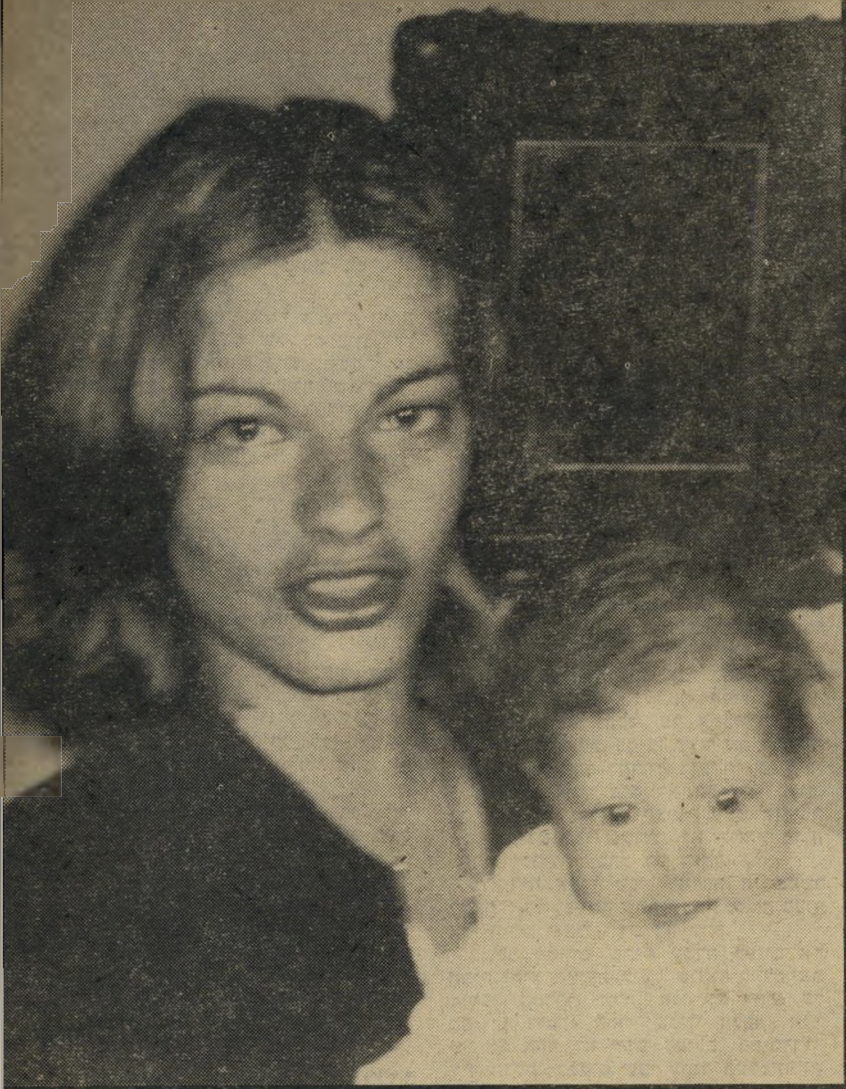
היא התבגרה מאן שהתחתנו. התבגרה
מול העיניים שלי והפכה מחתיכה צעירה
לאשה יפהפיה. שקולה, היודעת מה טוב
ומה לא טוב. כמו שהיא התבגרה, ככה
היא עשתה אותי לצעיר בעשירים שנה.
אני לא מכיר זוג בעולם שהיה כל כך
מאושר כמונו, בעיקר מאז שנולדה גילי.

שרית
הידידה שרצחה את אשתי
אהובה והתאבדה. הייתה
לדברי בראונר, בעלת מנת-נישכל גבוהה
במיוחד. „נהנתי מהראש שלה, אהבתי
לשבת ולדבר איתה והייתי מתייעץ איתה.”

פעמיים. יש לי ילד מאשתי השנייה, ועוד
בן אחד, שנפטר ממחלה נוראה. היה זה
טבעי לגמרי שההורים של יעל יתנגדו
לכך שאנחנו נתחתן. אני הכרתי אותה
שנה לפני שנישאונו. היו לנו עליות וירי-
דות, כמו לכל זוג. פעם אחת אפילו נפי-
רדנו ויעל נסעה להוריה, שהיו באותו הזמן
ברומא.

כאשר היא החליטה שהיא בכל זאת רוצה
אותי, לקח אבא שלה מידיה את כרטיס
הטיסה חזרה לארץ. ההורים לא רצו שהיא
תהיה אתי. יעל טילפנה אלי ותוך 19
דקות מהרגע שסגרנו את הטלפון כבר היה
טלקס עם כרטיס במחלקה הראשונה, ב-
מישרד אל-על ברומא.

יעל וגילי
הצעירה היפהפיה עם בתה היפה, גילי, היו כל עולמו של עדי
בראונר. לאחר הרצח החליט עדי להקדיש את כל חייו לבתו
גילי, הוא עומד להתייעץ עם פסיכולוגים איך לנהוג בה וכיצד לטפל בה. אולם הוא
יודע, כי לגילי תהיה חסרה אם. „יעל היתה האם המושלמת”, אומר עדי בראונר.

הראש של שרית. למרות שלא היתה לה
השכלה מישפטית, הפכה במשך הזמן חצי
עורך-דין. פשוט היה לה הרבה מאד שכל
והיא קלטה דברים מהר.
עכשיו אומרים לי שהצוואה שלה, שבה
היא השאירה לי את כל הרכוש שלה, היתה
מנוסחת בצורה מישפטית, כאילו עורך-
דין ניסח אותה. זו שטות מוחלטת. אני
אף פעם לא ידעתי שלשרית יש צוואה.
ההסבר לכך הוא פשוט. שרית היתה איתי

אני מטורף על גילי. גם יעל היתה משר-
געת עליה לגמרי. אבל בעוד שאני אף
פעם לא ידעתי את הגבול באהבה שלי
לגילי, יעל תמיד ידעה לשלב באהבה
גם חינוך טוב. היא היתה אמא למופת,
כמו שהיתה רעיה למופת.

אני לא מכחיש שהכרתי את שרית. שרית
היתה טיפוס מיוחד במינו. היא היתה
בחורה נאה, בעלת מנת מישכל גבוהה
במיוחד. היא עבדה אצלי לפעמים אחר-
הצהריים, וכאשר הפקידה הראשית במי-
רד יצאה לחופשת-לידה, היא מילאה את
מקומה גם בשעות הבוקר. אני אהבתי את

עשיתי ביטוח חיים הדדי ליעל ולי על סך 8 מיליון לירות שהיום הפכו כבר ל-13 מיליון

בהרבה מישפטים, כימעט בכל המישפטים
שלי, ועם ראש כמו שלה, היא קלטה מהר.
שרית היתה בחורה שקטה, כימעט שלא
דיברה אף פעם. היא היתה מחייכת ומעו-
לם לא אמרה מלה רעה על מישהו. אף
אחד לא יכול היה לשכנע אותה, שהיא
מסוגלת לעשות משהו רע למישהו, ו-
בוודאי שלא לרצוח ולהתאבד.
מאז שקרה האסון אני בודק עם
עצמי אם אני כועס על שרית. אני
לא מצליח לכעוס עליה, אם כי אני יודע
שאם היא היתה בחיים, אני אישית הייתי
רוצה אותה. ואני לא מאלה שמאיימים
סתם. הייתי הורג אותה על מה שהיא
עשתה ליעל.

אני לא מצליח להבין מדוע שרית עשתה
את זה. זה לא שהיה לנו רומן, ושלפני
הרצח ניתקתי אותו והיא החליטה להת-
נקם בי ולרצוח את יעל. זה לא היה כך
בכלל. אני אהבתי את הראש של שרית.
אהבתי להתייעץ איתה, אהבתי לדבר איתה.

ממנה בשנים רבות. אולם אחרי שהבחינו עד כמה יעל מאושרת
עם עדי, וכיצד הוא מטפל בה ומפנק אותה, הפכו לידדינו
הקרובים, בתמונה נראה עדי לפני נישואיו, בחוף אילת.

עדי בראונר
עדי בראונר היה ידוע כרווק עריץ ומי
שהיה נשוי פעמיים לפני שנשא את
יעל לאשה. הוריה התנגדו לנישואי בתם עם עדי, שהיה מבוגר